

нормою прибутковості. У державах, де весь ринок електроенергії перебуває в приватній власності, країна встановлює квоти на купівлю визначеного обсягу енергії з відновлюваних джерел і накладає штрафи за перевищення квот.

Щоб ставити масштабні завдання для національної економіки і освоювати нові ринки, потрібно розвивати активне інвестування у інноваційну енергетику. Використання інноваційної енергетики в національній економіці є вагомим кроком на шляху до стабільності національної економіки. Бізнес повинен не тільки споживати енергію, але й виробляти енергію, щоб відігравати велику роль в накопиченні енергії та управлінні попитом.

Перелік використаної літератури

1. Кушнір Д. Сучасний стан та перспективи розвитку альтернативної енергетики / Д. Кушнір, М. Балджи // Науковий вісник [Одеського національного економічного університету]. – 2019. – № 3. – С. 113-126.

2. Черницька Т. Альтернативна енергетика Сполучених Штатів Америки в умовах глобальних викликів / Т. Черницька, Ю. Новосад // Міжнародна економічна політика. – 2018. – № 2. – С. 75-108.

3. Смолич Д. В. Активізація кластерних ініціатив в сфері енергозбереження та альтернативної енергетики у Волинському регіоні / Д. В. Смолич // Економічний форум. – 2019. – № 1. – С. 40-45.

Скачкова І. А¹, Коваль Р. С.²

¹ канд. техн. наук, доц., доц. кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», м. Харків, Україна

² здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, спец. 073 Менеджмент, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ КЛАСИЧНИХ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Класичні методи управління проєктами є основою для створення структурованого підходу до управління, і вони широко застосовуються у багатьох галузях. Попри розвиток нових методів, таких як гнучке управління та методи адаптивного управління, класичні методи залишаються надзвичайно важливими для управління складними проєктами, що потребують чіткої послідовності етапів та докладного планування. Вивчення класичних підходів дозволяє оцінити їхні переваги і недоліки, а також зрозуміти умови, в яких вони є найбільш ефективними. Основні класичні методи управління проєктами: водоспадний метод; метод критичного шляху (CPM); метод оцінки та перегляду програм (PERT); методологія PRINCE2.

Водоспадний метод є одним з найстаріших та найпоширеніших підходів до управління проєктами [5]. Він передбачає послідовне виконання етапів, кожен з яких має бути завершений до початку наступного.

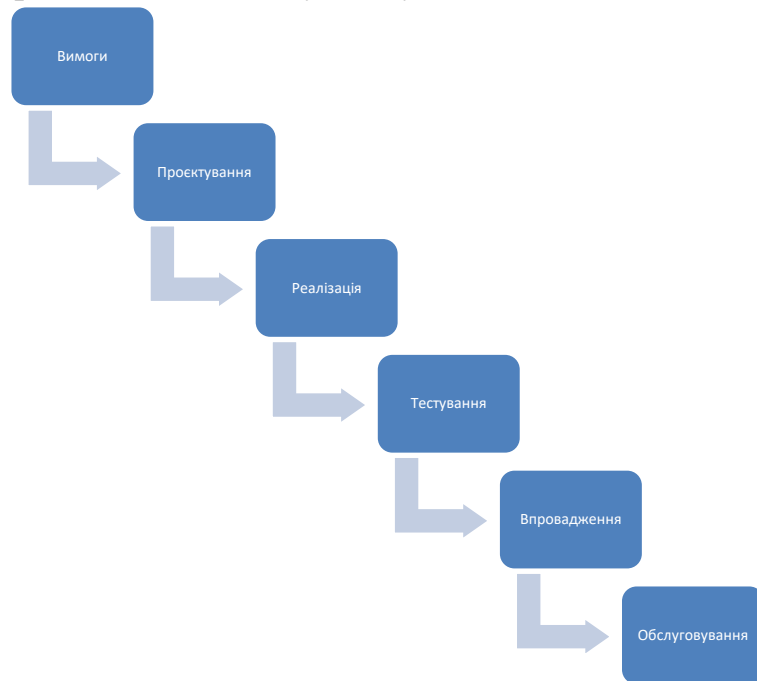

Рисунок 1 – Водоспадний метод

Метод критичного шляху (Critical Path Method, CPM, рисунок 2) використовується для планування та управління проєктами, в яких важливо визначити найкритичніші завдання, які безпосередньо впливають на кінцеві строки виконання [3].

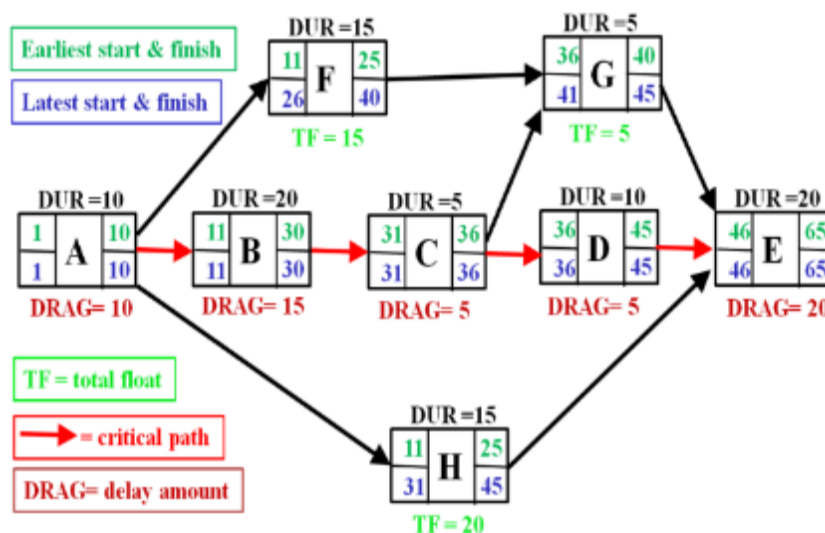

Рисунок 2 – Метод критичного шляху

Метод оцінки та перегляду програм (Program Evaluation and Review Technique, PERT, рисунок 3) схожий на CPM, але використовує три часові оцінки

для визначення тривалості завдань: оптимістичну, песимістичну та найбільш ймовірну [6].

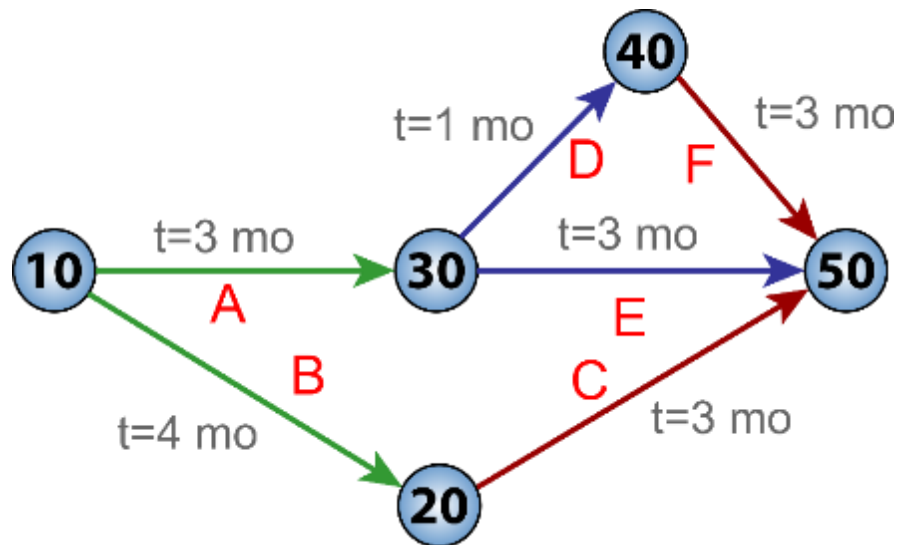

Рисунок 3 – PERT-діаграма

PRINCE2 (Projects IN Controlled Environments) – це процесно-орієнтована методологія управління проектами, розроблена у Великобританії. Вона забезпечує детальний опис процедур і контролює кожен етап проєкту, від ініціації до завершення [7].

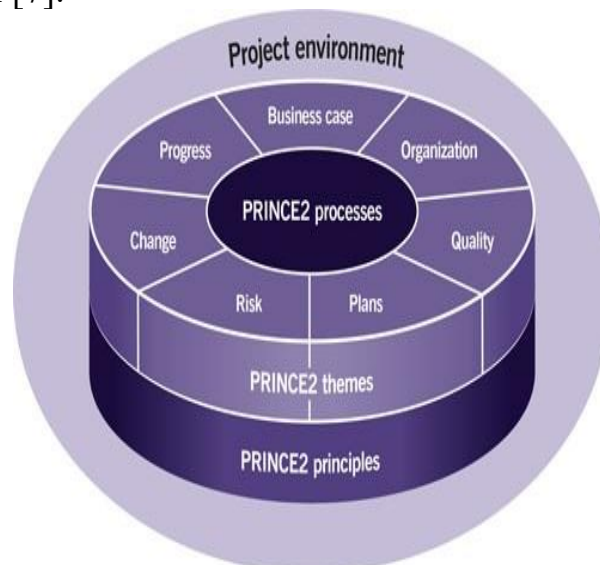

Рисунок 4 – PRINCE2 процеси

Порівняння переваг, недоліків та застосування класичних підходів до управління проектами наведено в таблиці 1.

Таким чином, класичні підходи до управління проектами забезпечують структурований та передбачуваний процес виконання проєктів, що дозволяє ефективно контролювати всі аспекти проєктної діяльності.

Таблиця 1 – Порівняння класичних підходів до управління проектами

Підхід	Переваги	Недоліки	Застосування
Водоспадна модель	Чітка структура, зрозумілість процесів, легкість в управлінні	Мала гнучкість, високий ризик виявлення помилок на пізніх етапах	Стандартні та передбачувані проекти
Критичний шлях (CPM)	Ідентифікація ключових завдань, ефективне планування ресурсів	Значні зусилля для збору даних, не враховує паралельне виконання завдань	Складні проекти з великою кількістю завдань
PERT	Врахування невизначеності, підвищення точності оцінок	Значні зусилля для збору даних, складність у застосуванні для малих проектів	Проекти з високим рівнем невизначеності
PRINCE2	Структурований підхід, підходить для проектів будь-якого розміру	Складність впровадження в малих проектах, великі зусилля для дотримання процедур	Всі типи проектів, особливо великі та складні

Крисоватий І. А.¹

¹ канд. екон. наук, доц., доцент кафедри підприємництва і торгівлі, Західноукраїнський національний університеті, м. Тернопіль, Україна

УРБАНІСТИЧНИЙ РЕГІОН, ЯК ЕЛЕМЕНТ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Сучасний світ характеризується інтенсивним процесом урбанізації, яка визначає розвиток територіальних систем, соціально-економічних взаємин та інфраструктурних проектів. Урбаністичний регіон стає одним із найважливіших елементів у контексті інноваційного розвитку, оскільки поєднує у собі функції економічного зростання, культурної взаємодії, соціального розвитку та технологічного прогресу.

Інноваційна інфраструктура, що включає наукові парки, інкубатори, технологічні кластери та сучасні міські простори, спрямована на створення умов для підтримки підприємництва, досліджень, розвитку новітніх технологій та залучення інвестицій. Урбаністичні регіони, завдяки своїй концентрації людських ресурсів, підприємств, інститутів та інфраструктур, відіграють ключову роль у формуванні таких інфраструктурних платформ.

Таким чином, аналіз урбаністичного регіону як елемента інноваційної інфраструктури дозволяє зрозуміти механізми взаємодії між міським середовищем, економічними можливостями та новітніми технологіями, що забезпечують сталість, конкурентоспроможність і адаптивність у швидкоплинному світі. Важливість такого підходу зростає в умовах глобалізаційних викликів, змін клімату, міграційних процесів та потреби в сталому розвитку.

Урбаністичний регіон виступає ключовим елементом у формуванні інноваційної інфраструктури, оскільки поєднує соціально-економічні,